

**Вступне слово Мойсея Фішбейна на брифінгу в Міністерстві
закордонних справ
України 3 листопада 2008 року**

«Чекістська настирливість дезінформаторів»

Високошановні пані й панове!

Древні казали: «De mortuis aut bene, aut nihil» – «Про мертвих або добре, або ніяк». Упродовж останніх років російські політики, дипломати, політологи, журналісти, ба навіть артисти естради, либонь, уподобали інший вислів: «De Ukraina aut male, aut nihil» – «Про Україну або погано, або ніяк». І не залежить їм ні на логіці, ні на здоровому глузді, ні на чесності, ні на порядності –

Україна у них, як та невістка в лютої свекрухи, як євреї в антисемітів, винна в усьому. У своєму імперському шаленстві, замішаному на хронічному комплексі меншовартості, російське керівництво намагається зомбіювати власною українофобією і світову спільноту, й російську громадськість, і – через підконтрольні ЗМІ та агентів впливу – певну частину населення України.

Сьогодні дедалі більше громадян Росії вважає найвидатнішою постаттю Сталіна. Ікона Сталіна з'явилася у храмі на околиці Петербурга.

Відомий російський журналіст, редактор газети «Завтра» Александр Проханов, про якого його співвітчизники кажуть: «Что у Путина на уме – у Проханова на языке», – той Александр Проханов, який відкрито називає себе імперіалістом, 17 вересня заявив в інтерв'ю радіостанції «Эхо Москвы»: «Сталин становится лицом России». В тому-таки інтерв'ю він сказав: «Россия – потенциальная сверхдержава. В противном случае она рассыплется». Відтак Александр Проханов заявив: «Мы добились вот этого кризиса на Украине». І на запитання журналістки «Что сейчас нужно делать?» відповів: «Нейтрализовать Ющенко». Російські високопосадовці вголос висувають Україні територіальні претензії. Плекані й вітані російським керівництвом провокатори плундрують українські національні святині на нашій Говерлі, шматують і топчуть український прапор коло одного з посольств України. Відтак постійний представник Російської Федерації при ООН Віталій Чуркін на своїй прес-конференції 28 жовтня цього року, кажучи про Голодомор 1932-33 років, заявляє: «(...) украинское правительство использует этот вопрос с целью рассорить наши два братских народа, посеять международную рознь. (...) какие бы репрессии или действия ни проводились Сталинским режимом, его нельзя называть первопричиной Голода (...) И говорить, что сталинский режим был направлен против украинского народа, неверно». Не знаю, чи російський дипломат Чуркін читав книгу «Всё течёт» – книгу про Голодомор, що її написав видатний російський письменник Васілій Гроссман. Не знаю, чи пан Чуркін узагалі читає щось, крім «інструкцій з Центру». Але ця його заява – безсоромне блюзнірство. Безсоромним блюзнірством і зухвалою брехнею є й інші його заяви, зроблені на цій прес-конференції в штаб-квартирі ООН. Цитую: «Второй вопрос, (...) имеющий, на мой взгляд, определенную логическую взаимосвязь с первым – это вопрос о героизации нацизма. (...) Президент Украины в приказе о награждении назвал героем одного из одиозных членов украинского нацистского движения господина Шухевича, который был нацистом. (...) Вы припоминаете, что на территории Киева были убиты тысячи евреев? Большинство из этих людей, которые убивали евреев в Бабьем Яру, были украинские нацисты». «Украинские нацисты»?

Себто якісь українці, що буцімто були членами гітлерівської НСДАП, а не німці з «айнзацкоманде» розстрілювали євреїв у Бабиному Яру? «Шухевич, который был нацистом»? Себто Шухевич, який буцімто був членом НСДАП й, перебуваючи в Галичині, в якийсь спосіб був причетний до розстрілів у Бабиному Яру? Сказати таке міг або невіглас, або свідомий дезінформатор. Сподіваюся, бодай невігласом пан Чуркін не є.

Нагадаймо панові Чуркіну, що саме СРСР, правонаступницею якого нині є Російська Федерація, з 39-го по 41-й рік був союзником нацистської Німеччини. Чого варті бодай кадри кінохроніки зі спільними радянсько-німецькими військовими парадями! Нагадаймо й про те, як ведеться дезінформаційна спецоперація щодо Головного командира УПА генерала Романа Шухевича. Спочатку до ЗМІ закинули версію, буцімто Роман Шухевич був «капітаном СС». Дезінформаторам відповіли, що такого звання взагалі не існувало. Тоді дезінформатори перетворили Романа Шухевича на якогось «оберштурмфюрера». Їм пояснили, що для того, аби до 1944 року потрапити в «СС», треба було довго доводити своє «арійське походження», якого Роман Шухевич, звісно ж, не мав. Тоді дезінформатори закинули до ЗМІ версію, буцімто Роман Шухевич отримав військову нагороду з рук Гітлера. Дезінформаторам нагадали, що з рук Гітлера військову нагороду отримав лише Гімлер. Що ж до Головного командира УПА Романа Шухевича, то, згідно з інформацією Військового архіву Німеччини, котрий міститься в місті Фрайбурзі, Роман Шухевич взагалі не був нагороджений жодною німецькою нагородою.

Але дезінформаторам конче треба дискредитувати і генерала Шухевича, і УПА, і весь український національно-визвольний рух, і президента України Віктора Ющенка.

Тож вони вдалися до давньої чекістської провокації й розіграли «єврейську карту»: одних звинуватили у винищенні євреїв, а інших – у «героїзації» тих, хто буцімто винищував. Прийом відомий: відвернути євреїв від українського національного відродження, відвернути і євреїв, і весь цивілізований світ від тих, хто хоче відродити справжню, українську Україну. Українську за духом своїм, за мовою своєю, за пам'яттю про своїх геніїв та героїв. Українську – для всіх у ній суціль, незалежно від етнічного походження.

Я шаную Росію Бориса Пастернака, Андрія Сахарова, Андрія та Арсенія Тарковських, Васілія Гроссмана. Росія Путіна з Медведевим мені чужа.

Ірина Рижко

І насамкінець. 1942-43 років дружина Головного командира УПА Романа Шухевича пані Наталія Шухевич переховувала в себе єврейську дівчинку Іру Райхенберг. Генерал Шухевич зробив дівчинці фальшивий паспорт на ім'я Ірини Рижко. Коли Гестапо заарештувало пані Наталію Шухевич, дівчинку переправили до сиротинця при жіночому монастирі в селі Куликів, що на Львівщині. Там дівчинка пережила нацистську окупацію, пережила війну. Ось її фотографія. Типове єврейське обличчя. Торік Ірина Рижко померла в Києві. В цій залі перебуває її син Володимир.

Мойсей Фішбейн – визначний український поет і перекладач, лауреат премії імені Василя Стуса, член Українського Центру Міжнародного PEN-клубу та Національної спілки письменників України. Академік Іван Дзюба назвав його Поетом з Божої ласки. Про Мойсея Фішбейна пишуть світові енциклопедії. В Україні його

нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня й орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня.

Джерело: Незалежне інтернет-видання *Forpost* 04 листопада 2008, <http://www.4post.com.ua/gromada/114400.html>